

דבר המשפחה

אברהם אורן היה איש שורשי. בעבודה קראו לו אורן, אך בבית קראנו לו אבא, ואמא קראה לו "ארקה". כאדם, התגאה במוצאו הירושלמי ובשורשיה העתיקים של משפחתו: משפחת אביו, משפחת אהרונוביץ, ומשפחת אימו משפחת הורוויץ, הקשורים באילן משפחתי מפואר המתייחס ל"של"ה הקדוש". משפחתו התגוררה בירושלים בשכונת מאה שערים. אבא התגאה בהיותו דור שלוש עשרה בארץ-ישראל, ולמרות שורשיו הליטאים-צ'כים, הציג עצמו כשילוב ישראלי של בן עדות ספרד ואשכנז גם יחד.

ארקה היה אדם פעלתן, כריזמטי ומלהיב. מלא אנרגיה ועוצמה. שופע רעיונות וחיוניות. איש יצירתי, אנושי, אמיתי וחם. אדם חכם שאהב דיון וויכוח ושנא מדון וצרות אופקים. בבית הוא חניך על ברכי עקרונות העצמאות, החופש והאחריות האישית ותמך בכל ביטוי של צמיחה וגדילה אישית.

אבא עשה כל כך הרבה בזמן כל כך קצר; משפחה, חינוך, פוליטיקה. יעדים ואתגרים חינוכיים על כל צעד ושעל. כשהגיע לאמצע חייו נראה היה, כי כל שעליו לעשות הוא להציב לעצמו את האתגר הבא. אך אז תקפה אותו מחלת הסרטן והתכניות והתקוות לעתיד נגדעו כולן באחת.

הספר הזה הוא חלק קטן לביטוייה של אהבה גדולה. אהבה של רעיה, ילדים ובני משפחה. אהבה של אנשים רבים לאברהם אורן האיש, ולמה שייצג כאדם וכמחנך. שלוש שנים חלפו והכאב ממשיך ומלווה אותנו. נושא צורה שונה עם חלוף הזמן, אבל תמיד קיים בליבנו בעוצמה שקשה לתאר. עבורנו כמשפחה, אבד עמוד התווך, ראש ומוביל. בלכתו הותיר אחריו מורשת ערכית רחבה, יחד עם תהום עמוקה של צער וכאב.